

I

(Legislatīvi akti)

DIREKTĪVAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2014/62/ES

(2014. gada 15. maijs)

par euro un citu valūtu krimināltiesisko aizsardzību pret viltošanu un ar ko aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2000/383/TI

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 83. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc legislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Euro ir vienotā valūta, ko lieto dalībvalstīs, kuras ir eurozonas dalībnieces, tādēļ euro ir kļuvis par svarīgu faktoru Savienības ekonomikā un par tās pilsoņu ikdienas dzīves sastāvdaļu. Tomēr kopš euro ieviešanas 2002. gadā šo valūtu pastāvīgi ir apdraudējušas naudas viltošanā iesaistītas organizētās noziedzības grupas, un euro viltošana ir radījusi finansiālus zaudējumus vismaz EUR 500 miljonu apmērā. Visas Savienības interesēs ir vērsties pret un sodīt par jebkādu darbību, kas viltošanas rezultātā var apdraudēt euro autentiskumu.
- (2) Viltotai naudai ir ievērojama negatīva ietekme uz sabiedrību. Tā kaitē pilsoņiem un uzņēmumiem, jo radītie zaudējumi netiek atlīdzināt pat tad, ja viltojumi saņemti labticīgi. Tas varētu likt patērētājiem šaubīties par skaidras naudas pietiekamu aizsardzību un radīt bailes, ka tie var saņemt viltotas banknotes un monētas. Tāpēc ir ļoti svarīgi nodrošināt, lai pilsoņi, uzņēmumi un finanšu iestādes visās dalībvalstīs un trešās valstīs uzticētos banknošu un monētu autentiskumam.
- (3) Ir būtiski nodrošināt, lai efektīvi un iedarbīgi krimināltiesiski pasākumi aizsargātu euro un citas valūtas, kuru apgrozība visās dalībvalstīs ir likumīgi atļauta piemērotā veidā.
- (4) Padomes Regulā (EK) Nr. 974/98 ⁽⁴⁾ paredzēts pienākums dalībvalstīm, kuru valūta ir euro, nodrošināt atbilstīgus sodus par euro banknošu un monētu viltošanu un falsifikāciju.

⁽¹⁾ OVC 179, 25.6.2013., 9. lpp.

⁽²⁾ OVC 271, 19.9.2013., 42. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2014. gada 16. aprīļa nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2014. gada 6. maija lēmums.

⁽⁴⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 974/98 (1998. gada 3. maijs) par euro ieviešanu (OV L 139, 11.5.1998., 1. lpp.).

- (5) Padomes Regulās (EK) Nr. 1338/2001 ⁽¹⁾ un (EK) Nr. 1339/2001 ⁽²⁾ ir paredzēti pasākumi, kas vajadzīgi euro aizsardzībai pret viltošanu, un jo īpaši pasākumi viltotu euro banknošu un monētu izņemšanai no apgrozības.
- (6) Starptautiskajā konvencijā par naudas viltošanas novēršanu, kas parakstīta 1929. gada 20. aprīlī Ženēvā, un tās protokolā ("Ženēvas konvencija") ⁽³⁾ ir paredzēti noteikumi, lai efektīvi novērstu naudas viltošanas nodarījumus, veiktu kriminālvajāšanu un sodītu par tiem. Jo īpaši tās mērķis ir nodrošināt, ka par naudas viltošanas nodarījumiem var piemērot bargus kriminālsodus un citas sankcijas. Visām Ženēvas konvencijas līgumslēdzējam pusēm ir jāpiemēro nediskriminēšanas princips attiecībā uz valūtu, kas nav attiecīgās valsts valūta.
- (7) Šī direktīva papildina Ženēvas konvencijas noteikumus un atvieglo tās piemērošanu dalībvalstīs. Šajā nolūkā ir svarīgi, lai dalībvalstis būtu Ženēvas konvencijas puses.
- (8) Šī direktīva pamatojas uz Padomes Pamatlēmumu 2000/383/TI ⁽⁴⁾ un atjaunina to. Tā papildina minēto pamatlēmumu ar papildu noteikumiem par sankciju līmeni, izmeklēšanas līdzekļiem un viltotu euro banknošu un monētu analīzi, identificēšanu un atklāšanu tiesvedības procesu laikā.
- (9) Šai direktīvai būtu jāaizsargā visas banknotes un monētas, kas apgrozībā atrodas likumīgi, neatkarīgi no tā, vai tās ir izgatavotas no papīra, metāla vai kāda cita materiāla.
- (10) Euro un citu valūtu aizsardzībai nepieciešams ieviest kopēju definīciju noziedzīgiem nodarījumiem, kas saistīti ar naudas viltošanu, un kopējas, iedarbīgas, samērīgas un atturošas sankcijas gan fiziskām, gan juridiskām personām. Lai nodrošinātu saskaņotību ar Ženēvas konvenciju, šajā direktīvā būtu jāparedz, ka ir sodāmi tādi paši nodarījumi, kādi paredzēti Ženēvas konvencijā. Tādēļ viltotu banknošu un monētu izgatavošanai un izplatīšanai vajadzētu būt noziedzīgam nodarījumam. Svarīgs sagatavošanās darbs minētajiem nodarījumiem, piemēram, viltošanai paredzētu instrumentu un sastāvdaļu izgatavošana, būtu jāsoda atsevišķi. Minēto nodarījumu definīciju kopējam mērķim vajadzētu būt atturošas iedarbības nodrošināšanai attiecībā uz jebkādu rīcību ar viltotām banknotēm un monētām, viltošanai paredzētiem instrumentiem un citiem līdzekļiem.
- (11) Arī ļaunprātīga drukātavu un kaltuvju likumīgo iekārtu un materiālu izmantošana neatļautu banknošu un monētu izgatavošanai, lai tās izmantotu krāpnieciskos nolūkos, būtu jāuzskata par noziedzīgu nodarījumu. Šāda ļaunprātīga izmantošana ietver situāciju, kad valsts centrālā banka vai kaltuve vai cita pilnvarota ražotne izgatavo banknotes vai monētas, pārsniedzot Eiropas Centrālās bankas (ECB) atļautās kvotas. Tā ietver arī situāciju, kad pilnvarotas drukātavas vai kaltuves darbinieks ļaunprātīgi izmanto iekārtas savos nolūkos. Minētajai rīcībai vajadzētu būt sodāmai kā noziedzīgam nodarījumam pat tad, ja atļautais daudzums nav pārsniegts, jo izgatavotās banknotes un monētas pēc to laišanas apgrozībā nevarētu atšķirt no atļautas valūtas.
- (12) Šajā direktīvā paredzētajai aizsardzībai būtu jāattiecas arī uz banknotēm un monētām, ko ECB vai valstu centrālās bankas un kaltuves vēl nav oficiāli emitējušas. Tādējādi, piemēram, euro monētas ar jauniem reversiem dalībvalstīs vai jaunas euro banknošu sērijas būtu jāaizsargā pirms to oficiālās laišanas apgrozībā.
- (13) Attiecīgos gadījumos būtu jāsoda arī par kūdišanu, palīdzēšanu un atbalstīšanu un galveno viltošanas nodarījumu mēģinājumu, tostarp likumīgo iekārtu un materiālu ļaunprātīgu izmantošanu un banknošu un monētu viltošanu, kas vēl nav emitētas, bet paredzētas apgrozībai. Šajā direktīvā dalībvalstīm nav paredzēts pienākums padarīt sodāmu mēģinājumu izdarīt nodarījumu, kas saistīts ar viltošanas instrumentu vai sastāvdaļu.
- (14) Visām šajā direktīvā paredzēto nodarījumu sastāvdaļām vajadzētu būt saistītām ar nodomu.

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1338/2001 (2001. gada 28. jūnijs), ar kuru paredz pasākumus, kas vajadzīgi euro aizsardzībai pret viltošanu (OV L 181, 4.7.2001., 6. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1339/2001 (2001. gada 28. jūnijs), ar ko uz dalībvalstīm, kuras nav pieņēmušas euro kā vienotu valūtu, attiecinā Regulu (EK) Nr. 1338/2001, ar kuru paredz pasākumus, kas vajadzīgi euro aizsardzībai pret viltošanu (OV L 181, 4.7.2001., 11. lpp.).

⁽³⁾ Tautu Savienība, Līgumu sērija Nr. 2623 (1931. gads), 372. lpp.

⁽⁴⁾ Padomes Pamatlēmums 2000/383/TI (2000. gada 29. maijs) par pastiprinātu aizsardzību, izmantojot kriminālsodus un citas sankcijas, pret naudas viltošanu saistībā ar euro ieviešanu (OV L 140, 14.6.2000., 1. lpp.).

- (15) Naudas viltošana tradicionāli ir noziedzīgs nodarījums, par ko dalībvalstīs paredzēti bargi sodi. Tas ir šīs noziedzības smaguma un ietekmes uz iedzīvotājiem un uzņēmumiem dēļ un tādēļ, ka ir jānodrošina, lai iedzīvotāji un uzņēmumi uzticētos euro un citu valūtu autentiskumam. Minētais jo īpaši attiecas uz euro, kas ir vienota valūta vairāk nekā 330 miljoniem iedzīvotāju eurozonā un kas ir otrā svarīgākā starptautiskā valūta.
- (16) Dalībvalstīm savos tiesību aktos būtu jāparedz kriminālsodi attiecībā uz Savienības tiesību aktu noteikumiem par cīņu pret naudas viltošanu. Minētajiem sodiem vajadzētu būt iedarbīgiem, samērīgiem un atturošiem, un tiem vajadzētu ietvert brīvības atņemšanu. Šajā direktīvā paredzētā maksimālā brīvības atņemšanas termiņa par tajā paredzētajiem nodarījumiem minimālais līmenis būtu jāattiecinā vismaz uz vissmagākajiem minēto nodarījumu veidiem.
- (17) Sodu līmeņiem vajadzētu būt iedarbīgiem un atturošiem, bet samērīgiem ar nodarījumiem. Lai gan par labticīgi saņemtas viltotas valūtas tīšu nodošanu tālāk dalībvalstu tiesību aktos varētu paredzēt atšķirīga veida kriminālsodu, tostarp naudas sodus, minētajos valstu tiesību aktos kā maksimālais sods būtu jāparedz brīvības atņemšana. Brīvības atņemšanas sodi fiziskām personām kalpos par stingru atturošu rīku attiecībā uz iespējamajiem noziedzniekiem un darbosies visā Savienībā.
- (18) Tā kā šajā direktīvā ir paredzēti minimālie noteikumi, dalībvalstis var pieņemt vai saglabāt stingrākus noteikumus par valūtas viltošanas nodarījumiem.
- (19) Šī direktīva neskar vispārējos noteikumus un principus valsts tiesību aktos krimināltiesību jomā par spriedumu piemērošanu un izpildi saskaņā ar konkrētajiem apstākļiem katrā atsevišķā gadījumā.
- (20) Tā kā arī juridisku personu darbības var kaitēt uzticībai banknošu un monētu autentiskumam vai apdraudēt to, juridiskām personām būtu jānosaka atbildība par noziedzīgiem nodarījumiem, kas izdarīti viņu vārdā.
- (21) Lai nodrošinātu panākumus naudas viltošanas nodarījumu izmeklēšanā un kriminālvajāšanā, atbildīgajiem par izmeklēšanu un kriminālvajāšanu šādos nodarījumos vajadzētu būt iespējai izmantot efektīvus izmeklēšanas līdzekļus, piemēram, tādu līdzekļus, ko izmanto organizētās noziedzības vai citu smagu noziegumu apkarošanā. Šādi līdzekļi attiecīgā gadījumā varētu ietvert, piemēram, sakaru pārtveršanu, slepenu novērošanu, tostarp elektronisko novērošanu, bankas kontu uzraudzību un citus finanšu izmeklēšanas veidus. Cita starpā ņemot vērā proporcionalitātes principu, šādu līdzekļu izmantošanai saskaņā ar valsts tiesību aktiem vajadzētu būt samērīgai ar izmeklējamu nodarījumu veidu un smagumu. Būtu jāievēro tiesības uz personas datu aizsardzību.
- (22) Dalībvalstīm būtu jānosaka sava jurisdikcija tādā veidā, kas atbilst Ženēvas konvencijai un noteikumiem par jurisdikciju Savienības tiesību aktos krimināltiesību jomā, tas ir, attiecībā uz nodarījumiem, kas izdarīti to teritorijā, un nodarījumiem, ko izdarījuši to pilsoņi, turklāt nodarījumus parasti vislabāk ir izskatīt tās valsts krimināltiesību sistēmā, kurā tie ir notikuši.
- (23) Sakarā ar euro galveno lomu Savienības ekonomikā un sabiedrībā un īpašo apdraudējumu euro kā pasaules nozīmes valūtai, par ko liecina ievērojamais skaits naudas iespiestuvju trešās valstīs, ir nepieciešams veikt papildu pasākumu tā aizsardzībai. Tādēļ būtu jānosaka jurisdikcija attiecībā uz nodarījumiem, kas saistīti ar euro un izdarīti ārpus konkrētas dalībvalsts teritorijas, ja likumpārkāpējs atrodas minētās dalībvalsts teritorijā un nav izdots vai ar nodarījumu saistītās viltotās euro banknotes vai monētas ir atklātas minētajā dalībvalstī.

Ņemot vērā to dalībvalstu objektīvi atšķirīgo stāvokli, kuru valūta ir euro, ir atbilstīgi, ka pienākums izveidot šādu jurisdikciju attiecas tikai uz minētajām dalībvalstīm. Lai veiktu kriminālvajāšanu par 3. panta 1. punkta a) apakšpunktā un 3. panta 2. un 3. punktā izklāstītajiem nodarījumiem gadījumos, kad tie attiecas uz 3. panta 1. punkta a) apakšpunktu, kā arī par kūdīšanu, palīdzēšanu un atbalstīšanu un minēto nodarījumu izdarīšanas mēģinājumu, jurisdikcijai nevajadzētu būt atkarīgai no nosacījuma, ka šādas darbības ir noziedzīgs nodarījums vietā, kur tās izdarītas. Īstenojot šādu jurisdikciju, dalībvalstīm būtu jāņem vērā, vai nodarījumi tiek izskatīti tās valsts krimināltiesību sistēmā, kurā tie izdarīti, un būtu jāievēro proporcionalitātes princips, jo īpaši attiecībā uz sodāmību trešās valstīs par tādu pašu darbību.

- (24) Attiecībā uz euro viltotu euro banknošu un monētu analīze un identifikācija centralizēti notiek attiecīgi valstu analīzes centros un monētu valstu analīzes centros, kas ir izraudzīti vai izveidoti saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1338/2001. Viltotu euro banknošu vai monētu analīzei, identifikācijai un atklāšanai vajadzētu būt iespējama arī iesāktu tiesvedības procesu laikā, lai attiecīgajā kriminālizmeklēšanā vai kriminālvajāšanā ātrāk atklātu viltojumu izgatavošanas avotu un novērstu un apturētu šādu viltojumu veidu turpmāku apgrozību, pienācīgi ņemot vērā efektīvas un taisnīgas tiesas principu. Tas palīdzētu efektīvāk apkarot viltošanas nodarījumus un tajā pašā laikā palielinātu izņemto viltojumu nodošanu skaitu iesāktos kriminālprocesos, ņemot vērā dažus izņēmumus, kuros būtu jāsniedz vienīgi piekļuve viltojumiem. Kopumā kompetentajām iestādēm vajadzētu dot atļauju fiziski pārsūtīt viltojumus uz valstu analīzes centriem un monētu valstu analīzes centriem. Noteiktos apstākļos, piemēram, gadījumā, ja tikai dažas viltotās banknotes un monētas ir pierādījums kriminālprocesā vai fiziska pārsūtīšana radītu pierādījumu, piemēram, pirkstu nospiedumu, iznīcināšanas risku, kompetentajām iestādēm vajadzētu būt iespējai lemt par piekļuves piešķiršanu banknotēm un monētām.
- (25) Ir jāvāc salīdzināmi dati par šajā direktīvā minētajiem nodarījumiem. Lai Savienības līmenī iegūtu pilnīgāku priekšstatu par viltošanas problēmu un tādējādi palīdzētu formulēt efektīvāku atbildi, dalībvalstīm būtu jānosūta Komisijai attiecīgie statistikas dati par nodarījumu skaitu saistībā ar banknošu un monētu viltošanu un par kriminālvajāto un notiesāto personu skaitu.
- (26) Lai sasniegtu mērķi cīnīties pret euro banknošu un monētu viltošanu, būtu jācenšas saskaņā ar attiecīgajām Līguma procedūrām noslēgt nolīgumus ar trešām valstīm, jo īpaši tām valstīm, kuras kā valūtu izmanto euro.
- (27) Šajā direktīvā ir ņemtas vērā pamattiesības un ievēroti principi, kas jo īpaši atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, un konkrēti – tiesības uz brīvību un drošību, privātās un ģimenes dzīves neaizskaramība, brīvība izvēlēties profesiju un tiesības strādāt, darījumdarbības brīvība, tiesības uz īpašumu, tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un taisnīgu tiesu, nevainīguma prezumpcija un tiesības uz aizstāvību, noziedzīgu nodarījumu un sodu likumības un samērīguma principi, kā arī tiesības netikt divreiz tiesātam vai sodītam krimināllietā par to pašu noziedzīgo nodarījumu. Nodrošināt minēto tiesību un principu pilnīgu ievērošanu ir šīs direktīvas mērķis, un tā būtu attiecīgi jāīsteno.
- (28) Šīs direktīvas mērķis ir grozīt un paplašināt Pamatlēmuma 2000/383/TI noteikumus. Ņemot vērā veicamo grozījumu ievērojamo skaitu un raksturu, minētais pamatlēmums skaidrības labad būtu pilnībā jāaizstāj attiecībā uz dalībvalstīm, kurām šī direktīva ir saistoša.
- (29) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi, proti, aizsargāt euro un citas valūtas pret viltošanu, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet tā mēroga un iedarbības dēļ minēto mērķi var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu, kā minēts Līguma par Eiropas Savienību ("LES") 5. pantā. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredzētie pasākumi nepārsniedz to, kas ir nepieciešams minētā mērķa sasniegšanai.
- (30) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 22 par Dānijas nostāju, kas pievienots LES un Līgumam par Eiropas Savienības darbību ("LESD"), Dānija nepiedalās šīs direktīvas pieņemšanā, un tai šī direktīva nav saistoša un nav jāpiemēro.
- (31) Saskaņā ar 3. pantu Protokolā Nr. 21 par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots LES un LESD, Īrija ir paziņojusi savu vēlmi piedalīties šīs direktīvas pieņemšanā un piemērošanā.
- (32) Saskaņā ar 1. un 2. pantu un 4.a panta 1. punktu Protokolā Nr. 21 par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots LES un LESD, un neskarot minētā protokola 4. pantu, Apvienotā Karaliste nepiedalās šīs direktīvas pieņemšanā un piemērošanā, un šī direktīva tai nav saistoša un nav jāpiemēro,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Priekšmets

Ar šo direktīvu tiek paredzēti minimālie noteikumi par noziedzīgu nodarījumu un sodu definēšanu saistībā ar euro un citu valūtu viltošanu. Ar to arī tiek ieviesti vienoti noteikumi, lai stiprinātu cīņu pret minētajiem nodarījumiem un uzlabotu to izmeklēšanu un nodrošinātu labāku sadarbību cīņā pret viltošanu.

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā izmanto šādas definīcijas:

- a) "nauda" ir banknotes un monētas, kas apgrozībā atrodas likumīgi, tostarp euro banknotes un monētas, kas apgrozībā atrodas likumīgi saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 974/98;
- b) "juridiska persona" ir subjekts, kam saskaņā ar piemērojamiem tiesību aktiem ir juridiskās personas statuss, izņemot valstis vai publisko tiesību subjektus, kas īsteno valsts varu, un izņemot publiskas starptautiskās organizācijas.

3. pants

Nodarījumi

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka turpmāk minētās darbības ir sodāmas kā noziedzīgs nodarījums, ja tās izdarītas ar nodomu:

- a) jebkāda naudas nelikumīga izgatavošana vai tās izskata izmainīšana, neatkarīgi no izmantotajiem līdzekļiem;
- b) nelikumīga viltotas naudas laišana apgrozībā;
- c) viltotas naudas imports, eksports, transports, saņemšana vai iegūšana ar nolūku to laist apgrozībā, zinot, ka tā ir viltota;
- d) šādu līdzekļu nelikumīga izveide, saņemšana, iegūšana vai turēšana īpašumā:
 - i) instrumenti, priekšmeti, datoru programmas un dati un jebkādi citi līdzekļi, kas īpaši pielāgoti naudas viltošanai vai pārveidošanai, vai
 - ii) aizsardzības elementi, piemēram, hologrammas, ūdenszīmes vai citas naudas sastāvdaļas, kuru mērķis ir aizsargāt to pret viltošanu.

2. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā minētās darbības ir sodāmas arī attiecībā uz banknotēm vai monētām, ko izgatavo vai kas ir izgatavotas, izmantojot likumīgas iekārtas vai materiālus, bet pārkāpjot tās tiesības vai nosacījumus, ar kādiem kompetentās iestādes var emitēt banknotes vai monētas.

3. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka 1. un 2. punktā minētās darbības ir sodāmas arī attiecībā uz banknotēm vai monētām, kuras vēl nav emitētas, bet paredzētas apgrozībai kā likumīgs maksāšanas līdzeklis.

4. pants

Kūdišana, palīdzēšana un atbalstīšana, mēģinājums

1. Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka kūdišana izdarīt 3. pantā minētos nodarījumus vai palīdzēšana un atbalstīšana to izdarīšanā ir sodāma kā noziedzīgs nodarījums.

2. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka mēģinājums izdarīt kādu no 3. panta 1. punkta a), b) vai c) apakšpunktā, 3. panta 2. punktā vai 3. panta 3. punktā minētajiem nodarījumiem saistībā ar 3. panta 1. punkta a), b) vai c) apakšpunktā minētajām darbībām ir sodāms kā noziedzīgs nodarījums.

*5. pants***Sankcijas fiziskām personām**

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka 3. un 4. pantā minētās darbības ir sodāmas ar iedarbīgiem, samērīgiem un atturošiem kriminālsodiem.
2. Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka par 3. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētajiem nodarījumiem, 3. panta 2. punktā minētajiem nodarījumiem un 3. panta 3. punktā minētajiem nodarījumiem saistībā ar 3. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētajām darbībām piemēro maksimālo sodu, kas paredz brīvības atņemšanu.
3. Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka par 3. panta 1. punkta a) apakšpunktā un 3. panta 3. punktā minētajiem nodarījumiem saistībā ar 3. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajām darbībām maksimālais sods ir brīvības atņemšana uz vismaz astoņiem gadiem.
4. Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka par 3. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā un 3. panta 3. punktā minētajiem nodarījumiem saistībā ar 3. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā minētajām darbībām maksimālais sods ir brīvības atņemšana uz vismaz pieciem gadiem.
5. Attiecībā uz 3. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētajiem nodarījumiem dalībvalstis var paredzēt iedarbīgus, samērīgus un atturošus kriminālsodus, kas nav šā panta 4. punktā minētie sodi, tostarp naudas sodu un brīvības atņemšanu, ja viltota nauda ir saņemta nezinot, ka tā ir viltota, bet nodota tālāk zinot, ka tā ir viltota.

*6. pants***Juridisku personu atbildība**

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka juridiskas personas var saukt pie atbildības par 3. un 4. pantā minētajiem nodarījumiem, ko to labā, darbojoties individuāli vai kā juridiskas personas struktūras locekle, izdarījusi kāda persona, kura veic šīs juridiskās personas vadības pienākumus, pamatojoties uz:
 - a) pilnvarām pārstāvēt juridisko personu;
 - b) uz pilnvarām pieņemt lēmumus juridiskās personas vārdā vai
 - c) pilnvarām veikt kontroli juridiskās personas iekšienē.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka juridisku personu var saukt pie atbildības gadījumos, kad šā panta 1. punktā minētās personas uzraudzības vai kontroles trūkums ir darījis iespējamu to, ka kādu no 3. un 4. pantā minētajiem nodarījumiem šīs juridiskās personas labā veic persona, kas ir tās pakļautībā.
3. Juridiskas personas atbildība saskaņā ar šā panta 1. un 2. punktu neizslēdz kriminālprocesus pret fiziskām personām, kas ir 3. un 4. pantā minēto nodarījumu izdarītāji, kūdītāji vai līdzdalībnieki.

*7. pants***Sankcijas juridiskām personām**

- Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka juridiskai personai, kuru sauc pie atbildības saskaņā ar 6. pantu, piemēro iedarbīgas, samērīgas un atturošas sankcijas, kas ietver naudas sodu kā kriminālsodu vai kā cita veida sodu un var ietvert citas sankcijas, piemēram:
- a) tiesību saņemt valsts pabalstu vai atbalstu liegšanu;
 - b) īslaicīgu vai pastāvīgu aizliegumu veikt komercdarbību;
 - c) pakļaušanu tiesas uzraudzībai;
 - d) likvidēšanu tiesas ceļā;
 - e) īslaicīgu vai pastāvīgu to uzņēmumu slēgšanu, kas izmantoti nodarījuma izdarīšanā.

8. pants

Jurisdikcija

1. Katra dalībvalsts veic vajadzīgos pasākumus, lai noteiktu savu jurisdikciju attiecībā uz 3. un 4. pantā minētajiem nodarījumiem, ja:

- a) nodarījums ir pilnīgi vai daļēji izdarīts attiecīgās valsts teritorijā vai
- b) likumpārkāpējs ir tās valstspiederīgais.

2. Katra dalībvalsts, kuras valūta ir euro, veic vajadzīgos pasākumus, lai noteiktu savu jurisdikciju attiecībā uz 3. un 4. pantā minētajiem nodarījumiem, kas izdarīti ārpus tās teritorijas, vismaz gadījumos, kad tie ir saistīti ar euro, un gadījumos, kad:

- a) likumpārkāpējs atrodas minētās dalībvalsts teritorijā un nav izdots; vai
- b) ar nodarījumu saistītie euro banknošu vai monētu viltojumi ir atklāti minētās dalībvalsts teritorijā.

Lai veiktu kriminālvajāšanu par 3. panta 1. punkta a) apakšpunktā un 3. panta 2. un 3. punktā izklāstītajiem nodarījumiem gadījumos, kad tie attiecas uz 3. panta 1. punkta a) apakšpunktu, kā arī par kūdišanu, palīdzēšanu un atbalstīšanu, un minēto nodarījumu mēģinājumu, katra dalībvalsts veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka tās jurisdikcija nav atkarīga no nosacījuma, ka minētajām darbībām jābūt noziedzīgiem nodarījumiem vietā, kur tās ir izdarītas.

9. pants

Izmeklēšanas līdzekļi

Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka personām, struktūrvienībām un dienestiem, kas ir atbildīgi par 3. un 4. pantā minēto nodarījumu izmeklēšanu vai kriminālvajāšanu, ir pieejami efektīvi izmeklēšanas līdzekļi, piemēram, tādi, kurus izmanto organizētās noziedzības vai citos smagu noziegumu gadījumos.

10. pants

Pienākums nosūtīt viltotas euro banknotes un monētas analīzes veikšanai un viltojumu atklāšanai

Dalībvalstis nodrošina, ka kriminālprocesa laikā valstu analīzes centriem un monētu valstu analīzes centriem bez kavēšanās ļauj pārbaudīt euro banknotes un monētas, par kurām pastāv aizdomas, ka tās ir viltotas, lai veiktu analīzi, identifikāciju un atklātu citus viltojumus. Kompetentās iestādes vajadzīgos paraugus nosūta nekavējoties un vēlākais tad, kad ir pieņemts galīgais lēmums par kriminālprocesu.

11. pants

Statistika

Dalībvalstis vismaz reizi divos gados nosūta Komisijai datus par 3. un 4. pantā paredzēto nodarījumu skaitu un par to personu skaitu, kas kriminālvajātas un notiesātas par nodarījumiem, kas paredzēti 3. un 4. pantā.

12. pants

Komisijas ziņojuma sniegšana un pārskatīšana

Līdz 2019. gada 23. maijam Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šīs direktīvas piemērošanu. Ziņojumā novērtē, kādā mērā dalībvalstis ir veikušas pasākumus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Vajadzības gadījumā ziņojumam pievieno tiesību akta priekšlikumu.

13. pants

Pamatlēmuma 2000/383/TI aizstāšana

Ar šo attiecībā uz dalībvalstīm, kurām šī direktīva ir saistoša, aizstāj Pamatlēmumu 2000/383/TI, neskarot minēto dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņiem Pamatlēmuma 2000/383/TI transponēšanai valsts tiesību aktos.

Attiecībā uz dalībvalstīm, kurām šī direktīva ir saistoša, atsauc uz Pamatlēmumu 2000/383/TI uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu.

14. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības līdz 2016. gada 23. maijam. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu, vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

15. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

16. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm saskaņā ar Līgumiem.

Briselē, 2014. gada 15. maijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
D. KOURKOULAS